3265 - Оё ватани падар ва ранги пӯсти модар метавонад монеъ шавад, ки фарзандашон мусалмон гардад?

савол

Азбаски падари ман пуэрторикоӣ ва модарам сафедпӯст аст, оё ин чиз маро аз мусалмон шудан бозмедорад?

Ҷавоби муфассал

Ҷавоб:

Он чизе, ки шумо зикр кардед, ба мусалмон шудани шумо мутлақан монеияте надорад. Ислом дини ҳамаи инсоният аст — новобаста аз ранги пӯст, сарзамин, қавм ё забон. Паёмбар Муҳаммад (дуруду паёми Аллоҳ бар ӯ бод) фиристодаи Аллоҳ ба тамоми башарият аст, новобаста аз аслу реша ва макони зисти онҳо.

Аллоҳ таъоло мефармояд:

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالأَرْضِ لا إِلَهَ إِلا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَآمِنُوا بِاللهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

سورة الأعراف: ١٥٨

«Бигӯ: Эй мардум, ман фиристодаи Аллоҳ ба сӯйи ҳамаи шумо ҳастам. Ҳамон (Парвардигоре), ки фармонравоии осмонҳову замин аз они Ӯст ва ҳеҷ маъбуде барҳақ ҷуз Ӯ нест. Зинда мекунад ва мемиронад. Пас ба Аллоҳ ва расулаш, он паёмбари уммӣ, ки ба Аллоҳ ва суханони Ӯ бовар дорад, имон биёваред ва ӯро пайравӣ кунед, бошад, ки ҳидоят шавед». (Сураи Аъроф: 158).

Дар Ислом ҳеҷ кас аз дигаре бартарӣ надорад, магар ба сабаби тақво.

Аллоҳ таъоло мефармояд:

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللهِ أَتْقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ

سورة الحجرات: ١٣

«Эй мардум, ҳаройна, Мо шуморо аз як марду як зан биёфаридем. Ва шуморо гурӯҳҳо ва қабилаҳое гардонидем, то якдигарро бишиносед. Бегумон, гиромитарини шумо назди Аллоҳ парҳезгортарини шумост. Ҳаройна, Аллоҳ донои огоҳ аст». (Сураи Рум: 22).

Бо ҳикмати худ, Аллоҳ таъоло инсонҳоро ба қавмҳову қабилаҳои гуногун офарид, то якдигарро бишносанд, на он ки бар якдигар фахр кунанд. Аллоҳ таъоло хабар додааст, ки гуногунрангии пӯстҳо ва фарқияти забонҳо нишонае аз бузургӣ ва қудрати Ӯ дар офариниш аст.

Аллоҳ таъоло мефармояд:

وَمِنْ ءَايَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالأَرْضِ وَاخْتِلافُ أَلْسِنَتِكُمْ وَأَلْوَانِكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ لِلْعَالِمِينَ

سورة الروم: ٢٢

«Ва аз нишонаҳои қудрати Ӯ офариниши осмонҳову замин ва гуногунии забонҳову рангҳои шумост. Ҳароина дар ин (амр) барои донишварон нишонаҳое аст». (Сураи Рум: 22).

Паёмбари Ислом Муҳаммад (дуруду паёми Аллоҳ бар ӯ бод) манъ будани нажодпарастӣ ва таҳқири одамони рангапӯстро таъкид намуда, дар хутбаи машҳури худ фармуд:

«Эй мардум! Парвардигори шумо Яке аст ва падари шумо (Одам) як нафар аст. Бидонед, ки ҳеҷ бартарие нест барои араб бар ғайриараб ва на барои ғайриараб бар араб, на барои сафедпӯст бар сиёҳпӯст ва на барои сиёҳпӯст бар сафедпӯст — магар ба тақво». Ривояти Имом Аҳмад, 22391.

Вақте марде бародари мусалмони худро барои он ки модараш сиёҳпӯст буд, таҳқир кард, паёмбар (дуруду паёми Аллоҳ бар ӯ бод) ба ӯ гуфт: «Ту марде ҳастӣ, ки ҳанӯз дар ту нишонаҳои ҷоҳилият боқӣ мондааст».

Аз Абузарр (Аллоҳ аз ӯ хушнуд бод) ривоят шудааст, ки мегӯяд:

Миёни ман ва яке аз бародаронам, ки модараш ғайриараб буд, баҳсе шуд. Ман ӯро бо модараш таҳқир кардам. Ӯ аз ман ба паёмбар (дуруду паёми Аллоҳ бар ӯ бод) шикоят кард. Вақте бо паёмбар вохӯрдам, ба ман гуфт:

«Эй Абузарр, ту марде ҳастӣ, ки ҳанӯз дар ту нишонаҳои ҷоҳилият вуҷуд дорад». Ривояти Бухорӣ ва Муслим. Матни овардашуда матни Муслим (3139) аст.

Ба сӯи Ислом шитоб кунед, растагор мешавед. Агар ба Ислом пойбанд бошед, дар дунё ва охират чизҳое хоҳед дид, ки дилатон ором ва чашматон равшан мешавад.

алом бар касоне, ки роҳи ҳидоятро пайравӣ мекунанд.

Шайх Муҳаммад Солеҳ Ал-Мунаҷҷид